

דבר תורה לשלחן שבת

מתורת הגאון רבי אלעזר זאב רו שליט"א, רבה של תל ציון

פרשת בא

קוה אל ה'...

ויהי מקץ וגו'... בעצם היום הזה יצאו כל צבאות ה' מארץ מצרים (יב, מא)

רבנו יוסף חיים סיפר מעשה נפלא (בספרו בניהו עמ"ס ברכות טד). כי היו שני אחים שירשו עושר רב וחלקו ביניהם, וכל אחד פתח לו עסק בפני עצמו, והיו מצליחים מאוד ונהנו בעושרם הם ובני ביתם כמנהג העשירים. והנה אחרי כמה שנים נהפך מזלם ביחד באותו זמן, והיו רק מפסידים. והנה אחד מן האחים כאשר ראה כן, החליט להלוות כסף, להשקיע עוד בעסקיו בתקוה שיצליח אבל כל עסק ועסק שהשקיע בו, הפסיד. ולבסוף נשאר גם חייב כסף לאחרים מלבד שאיבד כל הקרן. ולעומתו אחיו כשראה שמפסיד כל הזמן, מיד נטש את העסקים, והכסף שנשאר בידו לקחו והוסיפו עליו ממטלטליו שמכר, ולקח הכל וטמן אותם בקרקע, כי הרגיש שמזלו משתנה לרעה ולפיכך לא התעקש, והמתין. הלך והשכיר עצמו בחנות של בעה"ב, והיה מרויח בצמצום ופירנס את בני ביתו, והמתין לישועת ה' ולא דחק את השעה. וכך המתין חמש ושש שנים. והנה יום אחד בעסקו בשירות אדונו, הרויח אדונו בגללו ריוח גדול בעסק, ולכן נתן לו אדונו פרס כספי גדול. ויום שני הלך ברחוב ומצא מציאה כספית חשובה. ואחר שבוע אחד קנה בגד ישן בכמה פרוטות, וכאשר הביאו לביתו והתיר תפירותיו, מצא בתוכו צרור מרגליות שוים אלף זהובים. וכיון שנעשו לו שלשה פעמים הצלחות אלו בזה אחר זה, הבין כי מתחיל מזלו להשתנות לטובה, ואז הלך והוציא הממון שהיה טמון בקרקע. ועשה בהן סחורה, ובכל אשר עשה הצליח מאד והאיר לו המזל. ואז חזר וקנה כלים ורהיטים חדשים וכן תכשיטים לאשתו כעשירים הגדולים. ועפ"ז ביאר הרב ז"ל (שם) מה שאמרו חז"ל (שם) כל הדוחק את השעה שעה דוחקתו - כמו האח הראשון. וכל הנדחה מפני השעה (שממתין בסבלנות) שעה נדחית מפניו - זהו האח השני. וזה בין ברוחניות בין בגשמיות.

ולכן, כאשר אדם מצפה ומייחל לדבר מה, ואין עולה בידו, לא יתעקש, אלא ימתין וימתין עד שישלח לו הקב"ה את צפיותיו ותקוותיו, הן בקניית בגדים לבני ביתו, הן בקניית רהיטים, הן בקניית דירה. להכל צריך להמתין בסבלנות יתרה ובבטחון בהאל יתברך אשר יודע את כל מחסורינו ויודע תעלומותינו- ויודע בעונינו. והוא יעזרנו. ובכל יום יחשוב אדם עם לבבו לאמר: יש לי רק "היום הזה". וכך יעבור עוד יום, וכך עוד יום, ועוד שבוע, ועוד חודש ושנה וכו'. ובל יתייאש ח"ו. (ופעם אמר חכם אחד לאשה מקרובותיו שנפקדה אחרי 19 שנה בפרי בטן: זה לא רק "פרי בטן", זה "פרי הסבלנות"!.) וז"ש "קוה אל ה' חזק ויאמץ לבך וקוה אל ה'". כלומר קוה, וחזור וקוה תמתין עד שיבוא האור מאת אל עולם.

וז"ש: ויהי מקץ שלשים שנה וארבע מאות שנה - ויהי לשון צער, שמצטערים זמן ארוך כזה. אך לבסוף הישועה, כמ"ש ויהי בעצם היום הזה, כלומר בכח שמכניס בדעתו: יש לי רק "היום הזה" - אז יצאו כל צבאות ה' - הם בני ישראל בכל דור. מארץ מצרים - מבעות וצרות וממַצְרִים. וה' יצילנו מכל צרות, וישפיע לנו ישועות וטובות.

שבת שלום ומבורך!

אבן יקרה

רופא תושב בעלז נכנס אל הצדיק רבי יששכר-בער וטענה בפיו: "לחולים עשירים הרבי מייעץ לנסוע ללבוב, בירת המחוז, או לווינה הרחוקה, ואילו את העניים הוא מפנה אל הרופא המקומי. וכי אני רופא לעניים בלבד?! למה הרופאים מלבוב ומווינה צריכים להרוויח מהחולים העשירים?!".

השיבו הצדיק: "כשאדם חולה במחלה, קובעים בשמים כמה כסף יבזבז לצורך רפואתו. לעני קובעים סכום פנוט, והוא מוציאו אצלך. לעשיר קובעים סכום גדול, ואם יקבל ממך טיפול, יאלץ לחלות ימים ושנים, עד שיוציא את הסכום הזה. אני מרחם עליו, משגרו לווינה הרחוקה, העשיר מוציא כסף רב על הוצאות הדרך ועל הרופאים היקרים, וכך הוא מבריא במהירות..."

הגליון יוצא לאור על ידי מוסדות "מתן תורה" (ע"ר). ת.ד. 57124 ירושלים

לקבלת הגליון בדוא"ל שלחו ל: yemekodesh@gmail.com

אי"ה בשבוע הבא יופיע מדור השו"ת במתכונתו הרגילה